

Ačkoli je muzeum v současné době kvůli šíření virového onemocnění pro veřejnost uzavřeno, za jeho zdmi panuje stále čilý ruch. Odborní pracovníci se nadále věnují svým úkolům, mezi něž patří především práce se sbírkovými předměty. Do sbírek muzea byl tak zaevidován mezi jinými i odznak Dobrovolné záchranné společnosti v Šumperku (Freiwillige Rettungsgesellschaft), který se muzeu podařilo získat v jedné z nedávných numismatických aukcí.

Společnost byla založena v roce 1929. Můžeme říci, že se vlastně jednalo o předchůdkyni dnešní profesionální záchranné služby. Patříčně proškolení dobrovolníci byli připraveni každý den v roce, ve dne i v noci, poskytnout první pomoc a zajistit převoz do nemocnice. Během prvních sedmi let existence společnosti se i díky štědré finanční pomoci veřejnosti podařilo zakoupit tři sanitní vozy. Třetí vůz, koupený v roce 1936, vyřešil palčivý problém, jak do nemocnice dopravovat pacienty nakažené infekční chorobou. Tito nemocní totiž nesměli být převáženi běžným sanitním vozem, a to z preventivních důvodů. Musela se tak stále používat zastaralá kolečková nosítka opatřená stříškou a krycí plachtou. Pacient si ovšem při takovém převozu vytrpěl své, zejména pak v chladnějších obdobích roku. S novým sanitním vozem dostala přeprava nemocných mnohem humánnější podobu. Všechny vozy se pravidelně dezinfikovaly, auto pro infekční pacienty ještě zvláště po každém uskutečněném převozu. K těmto účelům se užívalo nejčastěji lyzolu nebo formalínu (cca 40% vodný roztok formaldehydu). Od roku 1936 byli infekční pacienti hospitalizováni v nově zbudovaném, moderním infekčním pavilonu městské nemocnice. Jeho předpokládaná kapacita byla 44 lůžek, ovšem v případě epidemie ji bylo možné zvýšit o dalších dvacet míst. Městská správa si nechávala zpracovávat pravidelné výkazy o zdravotním stavu obyvatel, z nichž lze mimo jiné i vyčíst, jaké infekční nemoci se vyskytovaly nejčastěji. Na přelomu 20. a 30. let 20. století se uváděla spála, záškrť, tyfus a spalničky. V případě výskytu onemocnění se navíc prováděla dezinfekce celé domácnosti nemocného, ovšem náklady s tím spojené musel uhradit. Používaly se k tomu speciální přístroje. Jak vypadaly, ukazuje obrázek převzatý z jednoho nabídkového letáku zasláného městu Šumperk. Do sbírek se nám zatím takový předmět nedostal, ale aspoň můžeme ukázat ruční rozprašovače dezinfekcí z počátku 20. století.

I takový malý pohled do minulosti ukazuje, že lidé se s nemocemi a jejich šířením snažili vypořádat v každé době. Pokrok lékařské vědy sice dokázal mnohé nemoci vymýtit nebo našel vhodný a účinný způsob léčby (a prevence), ale jak ukazuje současná situace, vždy se objeví něco nového.